

C-14/04. sz. ügy

Abdelkader Dellas és társai

kontra

**Premier ministre és Ministre des Affaires sociales,
du Travail et de la Solidarité**

(a Conseil d'État [Franciaország] által
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme –
93/104/EK irányelv – A »munkaidő« fogalma – Hatály – A munkavállaló számára,
különösen a maximális heti munkaidő tekintetében, előnyösebb felső határt előíró
nemzeti szabályozás – A munkaidő tartamának meghatározása bizonyos szociális
intézményekben – A munkavállalónak a munkahelyen való jelenlétével járó ügylet
– Az ügylet alatti inaktív időtartam – A jelenléti idő differenciált számításának
nemzeti rendszere a tevékenység intenzitása alapján”

D. Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja:
2005. július 12. I - 10256
A Bíróság ítélete (második tanács), 2005. december 1. I - 10279

Az ítélet összefoglalása

1. *Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 93/104 irányelv – Munkaidő – Fogalom – Bizonyos szociális és egészségügyi-szociális intézményekben dolgozó munkavállalók – Olyan egyenértékűségi rendszert előíró nemzeti szabályozás, amely az inaktív időszakokra tekintettel súlyozási mechanizmust alkalmaz – Megengedhetetlenség (93/104 tanácsi irányelv)*
2. *Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 93/104 irányelv – Előnyösebb nemzeti rendelkezések – Az irányelvnek való megfelelés vizsgálatához figyelembe veendő küszöbök és felső határok (93/104 tanácsi irányelv, 15. cikk)*

1. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely a munkavállalók által bizonyos szociális és egészségügyi-szociális intézményekben végzett, a tényleges munkavégzés helyén fizikai jelenlétükkel járó ügyeleti idő tekintetében a tényleges munkaidő számítására az alapeljárásban vitatotthoz hasonló egyenértékűségi rendszert ír elő, amely az ügyeleti szolgálatok inaktív időszakainak figyelembevétele érdekében átalányjellegű együtthatók alapján történő súlyozási mechanizmust alkalmaz, amennyiben az ezen irányelvben a munkavállalók biztonságának és egészségének hatékony védelme érdekében meghatározott minimumkövetelmények betartása nem biztosított.

A munkavállaló munkahelyén teljesített jelenléti idejének a 93/104 irányelv értelmében vett „munkaidőként” való minősítése ugyanis nem függhet a munkavállaló által végzett munka intenzitásától, hanem az kizárólag az utóbbi azon kötelezettségéből ered, hogy a munkáltató rendelkezésére kell állnia.

(vö. 58., 63. pont és a rendelkező rész)

2. A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 93/104 irányelv 15. cikke kifejezetten megengedi, hogy a tagállamok olyan nemzeti rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be, amelyek a munkavállalók biztonságának és egészségének védelme szempontjából előnyösebbek. Márpedig, ha a nemzeti jog – különösen a maximális heti munkaidő tekintetében – a munkavállalók számára előnyösebb felső határt

határoz meg, az irányelvben megállapított, a munkavállalók védelmét szolgáló szabályok betartásának vizsgálatára kizárólag az irányelvben előírt vonatkozó küszöbököt és felső határokat lehet alkalmazni.

(vö. 51., 63. pont és a rendelkező rész)